

LR Ģenerālprokuratūras Krimināltiesiskā departamenta Sevišķi svarīgu lietu izmeklēšanas nodaļa

Sentencija

- 1) Artykuł 22 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej należy interpretować w świetle art. 130 TFUE i art. 7 Protokołu nr 4 w sprawie statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego w ten sposób, że prezes banku centralnego państwa członkowskiego może korzystać z immunitetu jurysdykcyjnego przewidzianego w art. 11 lit. a) Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej w odniesieniu do czynów popełnionych przez niego w ramach czynności służbowych w charakterze członka organu Europejskiego Banku Centralnego.
- 2) Artykuł 11 lit. a) Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej w związku z art. 22 tego protokołu należy interpretować w ten sposób, że prezes banku centralnego państwa członkowskiego nadal korzysta, w odniesieniu do czynów popełnionych przez niego w ramach czynności służbowych, z immunitetu jurysdykcyjnego przewidzianego w art. 11 lit. a) wspomnianego protokołu po zaprzestaniu pełnienia funkcji.
- 3) Artykuł 11 lit. a) Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej w związku z art. 17 i 22 tego protokołu należy interpretować w ten sposób, że krajowy organ odpowiedzialny za postępowanie karne, czyli, stosownie do etapu postępowania, organ ścigania lub właściwy sąd karny, jest właściwy w pierwszej kolejności do dokonania oceny, czy ewentualne naruszenie popełnione przez prezesa krajowego banku centralnego, jako członka organu Europejskiego Banku Centralnego, stanowi czyn tego prezesa popełniony w ramach czynności służbowych wykonywanych na rzecz tego organu, a w razie wątpliwości wspomniany organ krajowy ma obowiązek zwrócić się, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy, do Europejskiego Banku Centralnego o zajęcie stanowiska i zastosować się do niego. Natomiast wyłącznie do Europejskiego Banku Centralnego należy ocena, w przypadku gdy wpłynie do niego wniosek o uchylenie immunitetu tego prezesa, czy takie uchylenie immunitetu jest sprzeczne z interesami Unii, z zastrzeżeniem ewentualnej kontroli tej oceny przez Trybunał.
- 4) Artykuł 11 lit. a) Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że przewidziany w nim immunitet jurysdykcyjny nie stoi na przeszkodzie wszystkim etapom postępowania karnego, w szczególności dochodzeniu, gromadzeniu dowodów i doręczeniu aktu oskarżenia. Niemniej, jeżeli już na etapie dochodzenia prowadzonego przez organy krajowe i przed wszczęciem postępowania sądowego zostanie stwierdzone, że osoba objęta dochodzeniem może korzystać z immunitetu jurysdykcyjnego w odniesieniu do czynów będących przedmiotem postępowania karnego, do organów tych należy zwrócić się o uchylenie immunitetu do zainteresowanej instytucji Unii Europejskiej. Immunitet ten nie stoi na przeszkodzie temu, by dowody zgromadzone w trakcie dochodzenia zostały wykorzystane w innych postępowaniach sądowych.
- 5) Artykuł 11 lit. a) i art. 17 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że immunitet jurysdykcyjny nie ma zastosowania, jeżeli osobie nim objętej zostały postawione zarzuty w ramach postępowania karnego w przedmiocie czynów niezwiązanych z zadaniami, które wykonuje ona na rzecz instytucji Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 77 z 9.3.2020.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 25 listopada 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Višje sodišče v Ljubljani – Słowenia) – postępowanie wszczęte przez NK, działającego w charakterze zarządcy w postępowaniu upadłościowym prowadzonym wobec Alpine BAU GmbH

(Sprawa C-25/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Postępowania upadłościowe – Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 – Artykuły 4 i 28 – Artykuł 32 ust. 2 – Termin wyznaczony na zgłoszenie wierzytelności w postępowaniu upadłościowym – Zgłoszenie wierzytelności we wtórnym postępowaniu upadłościowym, toczącym się w jednym państwie członkowskim, przez zarządcę powołanego w głównym postępowaniu upadłościowym toczącym się w innym państwie członkowskim – Termin stanowczy przewidziany przez prawo państwa, na którego terytorium zostało wszczęte wtórne postępowanie upadłościowe]

(2022/C 51/07)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Višje sodišče v Ljubljani

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: NK, działający w charakterze zarządcy w postępowaniu upadłościowym prowadzonym wobec Alpine BAU GmbH

przy udziale: Alpine BAU GmbH, Salzburg – oddział w Celje, w upadłości

Sentencja

Artykuł 32 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego w związku z art. 4 i 28 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że zgłoszenie we wtórnym postępowaniu upadłościowym wierzytelności, zgłoszonych już w głównym postępowaniu upadłościowym, przez zarządcę powołanego w tym ostatnim postępowaniu podlega przepisom dotyczącym terminów na zgłoszenie wierzytelności i konsekwencji zgłoszenia po terminie przewidzianym w prawie państwa, na którego terytorium zostało wszczęte to wtórne postępowanie upadłościowe.

(¹) Dz.U. C 103 z 30.9.2020.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 25 listopada 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – StWL Städtische Werke Lauf a. d. Pegnitz GmbH/eprimo GmbH

(Sprawa C-102/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2002/58/WE – Przetwarzanie danych osobowych i ochrona prywatności w sektorze łączności elektronicznej – Artykuł 2 akapit drugi lit. h) – Pojęcie „poczty elektronicznej” – Artykuł 13 ust. 1 – Pojęcie „używania poczty elektronicznej do celów marketingu bezpośredniego” – Dyrektywa 2005/29/WE – Nieuczciwe praktyki handlowe – Punkt 26 załącznika I – Pojęcie „uporczywego i niechcianego namawiania do zakupu produktów przez pocztę elektroniczną” – Wiadomości reklamowe – Inbox advertising]

(2022/C 51/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa i strona wnosząca skargę rewizyjną: StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH

Strona pozwana i druga strona postępowania rewizyjnego: eprimo GmbH

Interwenient po stronie pozwanej: Interactive Media CCSP GmbH

Sentencja

1) Artykuł 13 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności (dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r., należy interpretować w ten sposób, iż wyświetlanie w skrzynce odbiorczej użytkownika usługi prowadzenia konta poczty elektronicznej wiadomości reklamowych w formie zbliżonej do prawdziwych wiadomości przesyłanych pocztą elektroniczną i w tym samym umiejscowieniu co one, stanowi „używanie [...] poczty elektronicznej do celów marketingu bezpośredniego” w rozumieniu tego przepisu, przy czym losowe określenie odbiorców tych reklam jest w tym względzie pozbawione znaczenia, podobnie nie ma wymogu stwierdzenia stopnia obciążenia dla użytkownika, ponieważ takie używanie jest dozwolone jedynie pod warunkiem, że użytkownik ten został poinformowany w jasny i dokładny sposób o szczegółowych zasadach rozpowszechniania takiej reklamy, a w szczególności o fakcie, iż reklamy są wyświetlane na liście otrzymanych prywatnych e-maili, oraz że wyraził on swoją zgodę w konkretny sposób i ze świadomością tego, że będzie on otrzymywał takie wiadomości reklamowe.